

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ

Природничо-географічний факультет

**ПРИРОДНИЧІ
НАУКИ І ОСВІТА**

**Збірник наукових праць
природничо-географічного факультету**

Умань
2021

УДК [50:37](082)

ББК [20:74]я43

П 77

**Затверджено до друку вченою радою
природничо-географічного факультету
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
(протокол № 9 від 27 квітня 2021 р.)**

Редакційна колегія:

Миколайко В. П. – доктор сільськогосподарських наук, професор (головний редактор); Браславська О. В. – доктор педагогічних наук, професор; Совгіра С. В. – доктор педагогічних наук, професор; Галушко С. М. – кандидат хімічних наук, доцент; Горбатюк Н. М. – кандидат педагогічних наук, доцент; Грабовська С. Л. – кандидат біологічних наук, доцент; Козинська І. П. – кандидат географічних наук, доцент; Кравцова І. В. – кандидат географічних наук, доцент; Красноштан І. В. – кандидат біологічних наук, доцент; Запорожець Л.М.– кандидат біологічних наук, доцент; Ситник О. І. – кандидат географічних наук, доцент; Соболенко Л. Ю. – кандидат біологічних наук, доцент; Сорокіна С. І. – кандидат біологічних наук, доцент; Герасименко О. В. – кандидат педагогічних наук, доцент; Максютів А. О. – кандидат педагогічних наук, доцент; Запорожець Л. М. – кандидат педагогічних наук, доцент; Люленко С. О. – кандидат педагогічних наук, доцент; Душечкіна Н. Ю. – кандидат педагогічних наук, доцент; Поліщук Т. В. – кандидат сільськогосподарських наук, ст. викладач, Задорожна О. М. – кандидат педагогічних наук, ст. викладач; Гончарук В. В. - кандидат педагогічних наук, викладач; Безлатня Л. О. – кандидат географічних наук, викладач; Манзій О.П. – кандидат економічних наук, доцент(відп. секретар).

Відповідальний за випуск: Манзій О.П.

Природничі науки і освіта : збірник наукових праць природничо-географічного факультету. – Умань : Видавничо-поліграфічний центр «Візаві» (Видавець «Сочінський»), 2021. – с.

У збірнику опубліковані результати досліджень у галузях природничих і соціально-педагогічних наук. Розкриті актуальні питання біології, географії, екології, психології та педагогіки.

The results of investigation in the branches of the natural, socio-pedagogical sciences have been published in the miscellany. The actual questions of biology, geography, ecology, chemistry, psychology and pedagogy of innovation technologies are discovered in the articles.

УДК [50:37](082)

ББК [20:74]я43

ЗМІСТ

ФУНДАМЕНТАЛЬНІ ТА ПРИКЛАДНІ ДОСЛІДЖЕННЯ У ПРИРОДНИЧИХ НАУКАХ	
Бабій О. О., ФУНКЦІОНУВАННЯ СИМБІОТИЧНОГО АПАРАТУ GLYCINE MAX (L.) MERR. – BRADYRHIZOBIUM JAPONICUM ТА ОСНОВНИХ МІКРОБНИХ УГРУПОВАНЬ РИЗОСФЕРИ СОЇ ВНАСЛІДОК ВПЛИВУ ГЕРБИЦИДІВ	6
Безлатня Л. О., Гурбангелдієва О. М., АЕРОПОРТИ ТУРКМЕНІСТАНУ	10
Безлатня Л. О., Лебідь Т. В УНІКАЛЬНІСТЬ БІОФЛОРИ НПП «КАРМЕЛЮКОВЕ ПОДІЛЛЯ»	13
Безлатня Л. О., Попенко Н. В., НПП «КАРМЕЛЮКОВЕ ПОДІЛЛЯ», ЯК ОБ'ЄКТ ПЗФ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	17
Браславська О. В., Безугла С. І. ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ КОМПЛЕКС ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ	20
Галушко С.М., Грабова Т.О МЕТОДИКА ВИЗНАЧЕННЯ ЯКОСТІ АНТИГІПЕРТЕНЗИВНИХ СЕРЦЕВО-СУДИННИХ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ МЕТОДОМ ОБЕРНЕНО-ФАЗОВОЇ ВЕРХ	23
Галушко С.М., Німа Н.В.РЕНТГЕНОГРАФІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СТРУКТУРИ РОЗЧИНІВ ЕЛЕКТРОЛІТІВ	27
Галушко С.М., Сошинська В.О., СТРУКТУРА ПОТРІЙНИХ ЕВТЕКТИК В ТВЕРДОМУ ТА РІДКОМУ СТАНАХ	30
Гордієнко А.І. ПЕРЕТВОРЕННЯ СПОЛУК ВУГЛЕЦЮ МІКРООРГАНІЗМАМИ	34
Душечкіна Н.Ю., Майборода В. ДЕФІЦИТ ПРІСНОЇ ВОДИ	37
Козинська І.П., Кіяновська Т. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТА СОЦІАЛЬНІ ФУНКЦІЇ СФЕРИ ПОДІЄВОГО ТУРИЗМУ	40
Козинська І.П., Мельник В.Л. РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ ПРИДУНАЙСЬКОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ	44
Козинська І.П., Гончаренко В. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ	47
Красноштан І. В., Небикова Т. А., Животівська І. Т. СИМБІОТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРЕМИХ СОРТІВ КВАСОЛІ ЗВИЧАЙНОЇ З БУЛЬБОЧКОВИМИ БАКТЕРІЯМИ ЗАЛЕЖНО ВІД ПЕРЕДПОСІВНОЇ ОБРОБКИ НАСІННЯ	52

<i>Красноштан І. В., Манзій О. П., Колядіна О. М.</i> ФОТОСИНТЕТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПОСІВУ ТА ЧИСТА ПРОДУКТИВНІСТЬ ФОТОСИНТЕЗУ СОРТІВ ПШЕНИЦІ ЯРОЇ ЗАЛЕЖНО ВІД ЕЛЕМЕНТІВ АГРОТЕХНОЛОГІЇ	55
<i>Красноштан І. В., Небікова Т. А., Торинець В. П.</i> ОЦІНКА ПРОДУКТИВНОСТІ ХЛОРОФІЛУ У ЛИСТКАХ ОКРЕМИХ СОРТІВ КАРТОПЛІ В ОКРЕМІ ФАЗИ РОЗВИТКУ ЗАЛЕЖНО ВІД СТРОКІВ САДІННЯ	59
<i>Красноштан І. В., Манзій О. П., Шмаль О.С.</i> ФОТОСИНТЕТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЛИСТОВОГО АПАРАТУ СМОРОДИНИ ОКРЕМИХ СОРТІВ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ВРОЖАЙ	62
<i>Красноштан І. В., Небікова Т. А., Юрчук М. А.</i> ФОТОСИНТЕТИЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЛИСТОВОГО АПАРАТУ РОСЛИН ЯБЛУНІ УКРАЇНСЬКИХ КЛОНІВ ДЖОНАГОЛДА	65
<i>Максютов А.О., Грабовський Б.В.</i> , ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧІ РЕСУРСИ УКРАЇНИ	67
<i>Манзій О.П., Волощук В.В.</i> , ЕФЕМЕРОЇДНІ РОСЛИНИ ЯК ВАЖЛИВА ЕКОЛОГІЧНА ГРУПА БІОЦЕНОЗІВ	71
<i>Манзій О.П., Петренко А.Р.</i> , ОСНОВНІ ФАКТОРИ ТА ПРИНЦИПИ СТВОРЕННЯ САДОВО-ПАРКОВИХОБ'ЄКТІВ	74
<i>Манзій О.П., Павлюк А.Р.</i> , АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ РОСЛИННОЇ ЛІКАРСЬКОЇ СИРОВИНИ В УКРАЇНІ	76
<i>Миколайко В.П., Матвієв М.П.</i> , ОПТИМІЗАЦІЯ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОЩУВАННЯ ЯРОГО РІПАКУ В УМОВАХ УМАНСЬКОГО РАЙОНУ	80
<i>Миколайко В.П., Намеснік Д.С.</i> , ВРОЖАЙНІСТЬ ТА ЯКІСТЬ ЗЕРНА ПИВОВАРНОГО ЯЧМЕНЮ ПІД ВПЛИВОМ ПРИЙОМІВ АГРОТЕХНІКИ В УМОВАХ ТЕТІЇВСЬКОГО РАЙОНУ	84
<i>Половка О.А., Половка В.С.</i> , ЗАПАСИ ВУГІЛЛЯ ЛЬВІВСЬКО-ВОЛИНСЬКОГО БАСЕЙНУ	88
<i>Совгіра С.В., Перевертень О.</i> , ЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН МАЛИХ РІЧОК СЕРЕДНЬОГО ПОБУЖЖЯ	91
<i>Совгіра С.В., Федик О.</i> , СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЛАНДШАФТНОГО ЗАКАЗНИКА «КОРОСТОВЕЦЬКИЙ»	96
<i>Ситник О.І., Порошук А.О.</i> , ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В АРКТИЦІ	98
<i>Ситник О.І., Хабібুলліна І. О.</i> АКТИВНИЙ ВПЛИВ НА ГІДРОМЕТЕОРОЛОГІЧНІ ПРОЦЕСИ: СУТНІСТЬ І НАСЛІДКИ	103
<i>Соболенко Л.Ю.</i> , НАУКОВО-ДОСЛІДНА ДІЯЛЬНІСТЬ АКАДЕМІКА НІКОЛЬСЬКОГО О.М. В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ БІОЛОГІЧНОЇ НАУКИ	106
<i>Соболенко Л.Ю., Грамма А.В.</i> , ФІТОПАТОГЕННИЙ МОНІТОРИНГ НАСАДЖЕНЬ ТРОЯНД НА АГРОБІОСТАНЦІЇ УДПУ	110
<i>Соболенко Л.Ю., Тараненко В.С.</i> , РОЗВИТОК ЕВОЛЮЦІЙНОЇ МОРФОЛОГІЇ В УКРАЇНІ	114

(XIX – ПОЧ. XX СТ.)	
Сорокіна С.І., Білоус І.С., АДАПТИВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СОРТІВ СОЇ	118
Цибуля Н. І. ЛЬТЕРНАРІОЗ НА ЗЛАКОВИХ КУЛЬТУРАХ (ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ)	129
СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ У ПРИРОДНИЧИХ НАУКАХ	
Барвінок Н.В., ЗНАЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО ГЕОГРАФІЧНОГО КРАЄЗНАВСТВА У ВИВЧЕННІ ГЕОГРАФІЇ В ШКОЛІ	125
Горбатюк Н. М., Замойська В. АСПЕКТИ ІНТЕГРАЦІЇ ХІМІЧНИХ ТА ЛОГІКО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ З ХІМІЇ	128
Горбатюк Н.М., Комар А. А., СУТЬ ПОНЯТТЯ ПІЗНАВАЛЬНА АКТИВНІСТЬ	131
Горбатюк Н. М., Музиченко М. Ю., РОЗВИТОК ІНТЕГРАЦІЙНОГО ПІДХОДУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ	133
Душечкіна Н. Ю., Васюта В. О., ОСНОВИ ТЕХНОЛОГІЇ МОДУЛЬНОГО НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ХІМІЇ І МАТЕМАТИКИ	135
Душечкіна Н. Ю., Романюк Д. Ю. АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ УЧНІВ В МЕТОДИЦІ НАВЧАННЯ ХІМІЇ	138
Задорожна О.М., Баланюк І.І. АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ХІМІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	140
Задорожна О.М., Качур С.В. ФОРМУВАННЯ АНАЛІТИЧНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ, ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	144
Задорожна О.М. Кривенко М.А. ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДО ВИВЧЕННЯ ХІМІЇ У ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ	147
Запорожець Л.М., Скрипар А.Р., ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКИХ УМІНЬ УЧНІВ ЗАСОБАМИ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ГЕОГРАФІЇ	151
Запорожець Л.М., Стиренко В.П. НАВЧАЛЬНА ГРА – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ НА УРОКАХ ГЕОГРАФІЇ	154
Люленко С.О., Їжаківська М.О., ІНТЕРАКТИВНЕ ТА ТРАДИЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В ОСВІТНІЙ СИСТЕМІ	157
Люленко С.О., Шаповал Ю.Е., ВИКОРИСТАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	160
Небікова Т. А., Гурбанов Д., САМОСТІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ УЧНІВ – ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ	163

Розкладання клітковини та пектинових речовин в аеробних умовах відбувається під дією мікроорганізмів, які мають пектолітичні ферменти і целюлозу. Таку здатність мають багато грибів і деякі бактерії (цитофаги, міксобактерії та актиноміцети). Целюлозо- і пектинорозкладаючі мікроорганізми можуть значно знизити якість різних матеріалів, що містять клітковину, а також рослинну харчову сировину (плоди, овочі) [2].

Аеробне розкладання клітковини та пектинових речовин широко поширене у природі та має велике значення у процесах мінералізації рослинних залишків. Перетворення безазотистих органічних речовин в анаеробних умовах для деяких мікроорганізмів є основним шляхом отримання енергії, тоді як багато факультативних анаеробів, використовують його як альтернативу диханню тільки за відсутності кисню. Тому, вивчення та дослідження процесів трансформації органічних сполук мікроорганізмами займає важливе місце в природничих науках.

Список використаних джерел

1. Бачинська Я.О., Ликова І.О. Мікробіологія з основами вірусології : Практикум для підготовки й проведення лабораторного робіт та самостійної роботи студентів. Харків : ХНПУ, 2019. 110 с.
2. Векірчик К.М. Мікробіологія з основами вірусології. Київ : Вища школа, 1987. 168 с.
3. Векірчик К.М. Практикум з мікробіології з основами вірусології. Київ : Либідь, 2001. 144 с.
4. Гудзь С.П. Основи мікробіології. Київ : УМКВО, 1991. 236 с.
5. Протченко П.З. Загальна мікробіологія, вірусологія, імунології : навч. посібник. Одеса : Одес. держ. ун-т, 2002. 298 с.
6. Пяткін К.Д., Кривошеїн Ю.С. Мікробіологія з вірусологією та імунологією. Київ : Вища школа, 1992. 431 с.
7. Ситнік І.О., Климнюк С.І., Творчо М.С. Мікробіологія, вірусологія, імунологія. Тернопіль : Укрмедкнига, 1988. 392 с.

ДЕФІЦИТ ПРІСНОЇ ВОДИ

**Душечкіна Н.Ю., к.п.н., доцент кафедри
Вадим Майборода, здобувач**

У Декларації про державний суверенітет України записано, що наша держава дбає про екологічну безпеку громадян, про генофонд народу, його молодого покоління. Бурхливий розвиток продуктивних сил, нерідко необдумане залучення до господарського використання дедалі більшої кількості природних ресурсів, призвели до порушення рівноваги в природних екосистемах.

Перш за все негативний вплив людської діяльності на природне

середовище виявився у втратах родючих земель, чистих вод, багатьох видів рослинного і тваринного світу. У зв'язку з цим, проблема поліпшення довкілля набула в останні роки особливої актуальності, стала одним із першорядних державних завдань.

У зв'язку з необхідністю вживання термінових заходів з охорони навколишнього природного середовища, значне місце відводиться охороні водних ресурсів.

Щоб жити, людині потрібно на добу 2-3 л води. Але значення води не вичерпується вживанням її для пиття та приготування їжі. Вода витрачається й на інші потреби. Служачи людям, річки та озера вимагають бережливого, дбайливого ставлення до себе. Сьогодні вода перестає бути даром природи, вона стає особливо цінним видом продукції.

Використання забрудненої пестицидами води для питних цілей становить реальну загрозу для населення, оскільки нині не існує ефективних способів її очищення. Хлорування та озонування, що їх застосовують у технології очищення води, ще більше ускладнюють ситуацію, оскільки утворюються ще більш токсичні сполуки [3].

Нині забезпечення раціонального використання й охорони водних ресурсів - головна екологічна проблема, правильне розв'язання якої має велике значення для розвитку економіки і здоров'я людини.

Значні ландшафтні зміни внаслідок вирубування лісів, ерозії ґрунтів, осушення боліт, зарегулювання стоку річок та інші наслідки діяльності людей призвели до зменшення природних запасів води, і в багатьох місцях ця нестача вже тепер гостро відчувається. Справа ускладнюється ще й тим, що водойми забруднюються різними промисловими та іншими викидами, серед яких є дуже токсичні [1].

Аналіз літературних даних показує складний характер дії забруднювачів. Вони можуть викликати стимулюючий, синергетичний і антагоністичний ефект в залежності від взаємодії факторів.

В літературі є багато матеріалу, де розглядається синергізм впливу важких металів на фітопланктон водойм і токсичність окремих металів на рибу, червів та первинних продуцентів.

Однією з причин дефіциту прісної води є зменшення водоносності річок, що призводить до зниження запасів ґрунтових вод і збільшення поверхневого стоку. Внаслідок цього, під час дощів і танення снігу річки стають повноводними, а в посушливі періоди влітку міліють. На ці процеси впливає господарська діяльність людини - вирубування великих ділянок лісів, осушування боліт.

Іншою причиною водного дефіциту є забруднення води. Побутові і промислові стоки перетворюють прозорі, багаті рибою річки на каламутні канали, наповнені отрутою і збудниками хвороб. Навіть одна тваринницька ферма чи цукровий завод може знищити малу річку. Найзабрудненіші річки й ставки у районах із високою концентрацією

підприємств і складів мінеральних добрив. Чимало промислових стоків із металургійних та хімічних заводів забруднюють водойми отрутою, зокрема важкими металами та ціаністими сполуками [3].

Надто шкідливими є побутові стоки, що містять залишки органічних речовин - харчових та інших відходів, для розкладання яких потрібна велика кількість кисню. Подібно до побутових стоків, значними забруднювачами води є відходи харчової промисловості, що потрапляють до каналізації. Концентрація органічних речовин у них значно більша, ніж у побутових.

Внаслідок надмірного використання в сільському господарстві хімічних препаратів, річки та озера все більше забруднюються різними отрутохімікатами та добривами, що змиваються з полів.

Через забруднення прісних водойм промисловими, тепловими стоками, нафтопродуктами, радіоактивними відходами, мінеральними добривами й отрутохімікатами, які потрапляють з полів разом зі струмками дощової і талої води, утворюються води, непридатні для життя людини, рослин і тварин.

За своїм впливом на організм людини і мешканців водойм всі шкідливі речовини поділяють на три категорії: ті, які змінюють колір, запах, смак води і впливають на загально санітарний стан водойми, зокрема, на швидкість процесів самоочищення; на організм людини, а також тварин, що мешкають у водоймах (токсичні речовини).

Отже, одним із найважливіших засобів збереження річок є недопущення їхнього замулення внаслідок розорювання схилів долин, вирубування лісів, порушення правильного співвідношення між площею багаторічної трав'янистої рослинності та орними землями на користь останніх.

Проблеми екологічного стану малих річок перебувають під постійною увагою дослідників, яким вдалося виконати аналіз направленості та ступеню змін річкових русел ерозійно-аккумулятивними процесами, для окремих районів отримати кількісні характеристики цих змін; встановити їх зв'язок із зливом ґрунтів; поширити вказані дослідження на малодосліджену територію України – басейн річки Південний Буг; встановити граничні умови початку замулення та деградації; дослідити умови проходження руслоформуючих витрат та екологічно-необхідний стік для малих річок. Вирішення вказаних проблем дозволить у подальшому створити технологію охорони малих річок та розробити регіональні системи заходів з їх збереження.

Використання запропонованих методик дослідження джерел забруднення малих річок, визначення якості річкових вод, біологічного методу визначення стану забруднення водойм і водотоків дозволить виконати загальну оцінку екологічного стану річкових басейнів, встановити причини їх деградації та в перспективі визначити пріоритетні напрями здійснення природоохоронних заходів у басейнах малих річок.

Визначені організаційні засади охорони малих річок передбачають комплекс водоохоронних заходів, що спрямовуються на максимальне відновлення природних екосистем, досягнення оптимального співвідношення природних територій і територій, змінених господарською діяльністю людини у долині річки та упорядкування водоохоронних зон, що призведе до природного поєднання їх із існуючим ландшафтом і сприятиме у майбутньому найбільшій ефективності з точки зору виконання цими територіями водо- та природоохоронних функцій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Гончаренко Г.Є., Совгіра С.В., Лаврик О.Д., Гончаренко В.Г. Трансформація ландшафтних екосистем річкових долин Центрального Побужжя : монографія. К. : Наук.світ. 2009. 329 с.
2. Соргіра С.В., Гончаренко Г.Є., Гончаренко В.Г., Берчак В.С. Малі річки Центрального Побужжя (теоретичний та практичний аспекти) : монографія. Gniezno : видавництво Ciesielski i Spółka. 2015. 152 с.
3. Соргіра С.В., Гончаренко Г.Є., Душечкіна Н.Ю. Технології оздоровлення та оптимізації стану ландшафтних комплексів малих річок Центрального Побужжя. Умань : Видавець «Сочінський М.М.», 2016. 250 с.

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТА СОЦІАЛЬНІ ФУНКЦІЇ СФЕРИ ПОДІЄВОГО ТУРИЗМУ

*Козинська І.П., викл. кафедри
географії та методики її навчання
Кіяновська Т., студентка IV курсу*

Кілька останніх десятиліть все більшої популярності набуває подієвий туризм. Хоча багато туристів і мандрівників можуть навіть не підозрювати про його існування. Туристичний ринок демонструє зростання інтересу до подій і фестивальних заходів. Викликано це тим, що емоції, одержувані при відвідуванні події / фестивалю, набагато глибше і багатше, ніж емоції, що виникають від стандартного пляжного відпочинку, навіть з насиченою екскурсійною програмою.

Подієвий туризм – це вид туристської діяльності, що приваблює туристів різноформатними громадськими заходами культурного або спортивного життя, які сприяють розвитку інфраструктури туризму, інтеграції різних верств суспільства і формування позитивного іміджу території [3].

Події, які приваблюють туристів, можуть так само відноситись до сфери бізнесу, освіти і т.д., однак найчастіше це саме спортивні і культурні заходи. Основна мета подієвого туризму, як вказувалося раніше, – задоволення потреб від відвідування будь-якого конкретного